

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 906

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 8 decembrie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
307.		acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele trei protocoale adiționale, precum și pentru ratificarea celui de-al cincilea Protocol adițional semnat la București la 23 septembrie 2015 și la Chișinău la 24 septembrie 2015, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele trei protocoale adiționale, precum și pentru ratificarea celui de-al cincilea Protocol adițional, semnat la București la 23 septembrie 2015 și la Chișinău la 24 septembrie 2015, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele patru protocoale adiționale	4
Al patrulea Protocol adițional dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova la Acordul între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București, la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele trei protocoale adiționale	2	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Al cincilea Protocol adițional între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova la Acordul între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București, la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele patru protocoale adiționale	3	Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	5–7
920.		Decizia nr. 701 din 27 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă	8–9
— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea celui de-al patrulea Protocol adițional, semnat la Chișinău la 27 august 2015, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro	3–4	Decizia nr. 704 din 27 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2) și (3) și art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă	10–11
		Decizia nr. 722 din 29 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013	11–14
		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
		323. — Decizie privind numirea domnului Dragoș-Nicolae Pîslaru în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru.....	14
		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
		1.075. — Ordin privind modificarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2015 și 2016, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 185/2015	15–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind ratificarea celui de-al patrulea Protocol adițional, semnat la Chișinău la 27 august 2015, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele trei protocoale adiționale, precum și pentru ratificarea celui de-al cincilea Protocol adițional, semnat la București la 23 septembrie 2015 și la Chișinău la 24 septembrie 2015, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele patru protocoale adiționale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică al patrulea Protocol adițional dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, semnat la Chișinău la 27 august 2015, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 de milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, ratificat prin Legea nr. 12/2011, astfel cum a fost modificat prin cele trei protocoale adiționale.

Art. 2. — Se ratifică al cincilea Protocol adițional dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, semnat la București la 23 septembrie 2015 și la Chișinău la 24 septembrie 2015, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de

România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, ratificat prin Legea nr. 12/2011, astfel cum a fost modificat prin cele patru protocoale adiționale.

Art. 3. — (1) Acceptul privind finanțarea proiectelor propuse va fi acordat de autoritatea de coordonare națională din România.

(2) Alocarea financiară va fi realizată pe baza listei de proiecte prevăzute prin programele anuale de cooperare convenite de comun acord între autoritățile de coordonare națională din România și Republica Moldova.

(3) Sumele necesare realizării proiectelor convenite se alocă prin transferuri de la bugetul autorității publice centrale din România care este autoritate de coordonare națională, către bugetul autorității publice centrale din Republica Moldova care este autoritate de coordonare națională.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
AUGUSTIN-CONSTANTIN MITU

AL PATRULEA PROTOCOL ADIȚIONAL
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova la Acordul între Guvernul României
și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară
în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova,
semnat la București, la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele trei protocoale adiționale

Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, denumite în continuare *părți*, având în vedere prevederile Acordului între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele trei protocoale adiționale, denumit în continuare *Acord*,

luând în considerare intenția părților de a întreprinde acțiuni concrete care să vizeze o cât mai bună coordonare a asistenței atât în planul relațiilor bilaterale, cât și la nivelul Uniunii Europene,

ținând cont de necesitatea de a se acționa în continuare în spiritul bunei vecinătăți și din dorința de a implementa proiecte comune care să contribuie la dinamizarea cooperării bilaterale, în spiritul susținerii Republicii Moldova de a avansa în direcția integrării europene,

date fiind prevederile articolului 3 alineatul (1), articolului 7 alineatele (3) și (4) din Acord, au convenit următoarele:

Art. 1. — Articolul 3 Cuantumul contribuției, din Acord, se modifică și va avea următorul conținut:

„(1) Guvernul României acordă Guvernului Republicii Moldova o contribuție nerambursabilă în valoare de 100 milioane euro, din care 15 milioane de euro sunt destinate proiectelor în domeniul protecției mediului și schimbărilor climatice, plătibile pe o perioadă de 8 (opt) ani de la intrarea în vigoare a prezentului Acord, pe baza programelor anuale de cooperare și a proiectelor convenite de comun acord, cu posibilitatea prelungirii implementării Acordului pentru un an.

(2) Fondurile care nu sunt folosite în perioada la care se face referire în alin. (1) al prezentului articol nu mai pot fi disponibilizate.”

Art. 2. — La articolul 4 din Acord, Domenii de cooperare, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), și va avea următorul conținut:

„(3) Părțile vor organiza consultări bilaterale interministeriale, la nivelul autorităților de coordonare naționale, cel puțin de două ori pe an, alternativ în România și Republica Moldova, în vederea identificării oportunităților de colaborare în interes reciproc în scopul maximizării impactului asistenței nerambursabile oferite de România, precum și pentru evaluarea

stadiului și a rezultatelor proiectelor de cooperare finanțate în baza prezentului Acord.”

Art. 3. — Articolul 4 Domenii de cooperare, din Acord, se completează cu alineatele (1bis), (4) și (5), care vor avea următorul conținut:

„(1bis) Părțile sunt de acord să dezvolte proiecte din alte domenii de interes reciproc decât cele menționate la alin. 1, convenite prin programele de cooperare.

(4) La cererea Autorității de coordonare naționale din Republica Moldova, beneficiarul va furniza orice informații cu privire la proiect și progresele ulterioare ale acestuia.

(5) Beneficiarul va informa prompt Autoritatea de coordonare națională din Republica Moldova cu privire la orice circumstanțe care afectează grav sau împiedică realizarea proiectului.”

Art. 4. — Articolul 7 Dispoziții finale alineatul (4), din Acord, se modifică și va avea următorul conținut:

„(4) Prezentul Acord este încheiat pe o perioadă de 10 (zece) ani.”

Art. 5. — Prezentul protocol adițional intră în vigoare la data ultimei notificări, transmisă pe cale diplomatică, prin care se confirmă îndeplinirea procedurilor interne legale necesare pentru intrarea sa în vigoare.

Prezentul protocol adițional va rămâne în vigoare până la data încetării valabilității Acordului.

Semnat la Chișinău la 27 august 2015, în două exemplare originale.

Pentru Guvernul României,
Victor-Viorel Ponta,
 prim-ministru

Pentru Guvernul Republicii Moldova,
Valeriu Streleț,
 prim-ministru

AL CINCILEA PROTOCOL ADIȚIONAL
între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova la Acordul între Guvernul României
și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară
în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova,
semnat la București, la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele patru protocoale adiționale

Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, denumite în continuare *părți*, având în vedere prevederile Acordului între Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele patru protocoale adiționale, denumit în continuare *Acord*,

din dorința de a întări relațiile de bună vecinătate și prietenie dintre România și Republica Moldova, luând în considerare importanța dezvoltării cooperării economice la nivel transfrontalier,

ținând cont de relațiile de cooperare între unitățile administrativ-teritoriale situate de o parte și de alta a frontierei și cerințele de dezvoltare ale acestora,
în scopul consolidării și extinderii relațiilor bilaterale în multiple domenii de cooperare între România și Republica Moldova, au convenit următoarele:

Art. 1. — Articolul 4 din Acord, Domenii de cooperare, se completează prin introducerea unui nou alineat, alineatul (6), care va avea următorul conținut:

„(6) Părțile sunt de acord să dezvolte proiecte de cooperare în domeniul: reabilitarea, extinderea, modernizarea și/sau renovarea de construcții aparținând instituțiilor publice din Republica Moldova, la propunerea Autorității de Coordonare Națională din Republica Moldova.”

Art. 2. — Prezentul protocol adițional intră în vigoare la data ultimei notificări, transmisă pe cale diplomatică, prin care se confirmă îndeplinirea procedurilor interne legale necesare pentru intrarea sa în vigoare.

Prezentul protocol adițional va rămâne în vigoare până la data încetării valabilității Acordului.

Semnat la București la 23 septembrie 2015, și la Chișinău la 24 septembrie 2015, în două exemplare originale.

Pentru Guvernul României,
Victor-Viorel Ponta,
prim-ministru

Pentru Guvernul Republicii Moldova,
Valeriu Streleț,
prim-ministru

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ratificarea celui de-al patrulea Protocol adițional, semnat la Chișinău la 27 august 2015, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele trei protocoale adiționale, precum și pentru ratificarea celui de-al cincilea Protocol adițional semnat la București la 23 septembrie 2015 și la Chișinău la 24 septembrie 2015, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele patru protocoale adiționale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea celui de-al patrulea Protocol adițional, semnat la Chișinău la 27 august 2015, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele trei protocoale adiționale, precum și pentru ratificarea celui de-al cincilea

Protocol adițional semnat la București la 23 septembrie 2015 și la Chișinău la 24 septembrie 2015, dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova, la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind implementarea programului de asistență tehnică și financiară în baza unui ajutor financiar nerambursabil în valoare de 100 milioane de euro acordat de România Republicii Moldova, semnat la București la 27 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat prin cele patru protocoale adiționale, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 637

din 13 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) din Legea nr. 133/2011 pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și ale art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Mihaela Alina Haită Năcută în Dosarul nr. 14.046/3/2013 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 125D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, Sindicatul Național al Agenților de Poliție, reprezentat de Dorel Cosmin Andreică. Lipsește partea Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, Emil Florin Dinca, Armin Marian Gherman, Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor Pro Lex au transmis, în calitate de *amicus curiae*, note scrise prin care susțin admiterea excepției de neconstituționalitate. Partea Direcția Generală de Poliție a Municipiului București a transmis note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că, pentru a nu fi în contradicție cu art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, reglementarea aspectelor legate de evaluarea profesională a polițiștilor, funcționari publici cu statut special, trebuie realizată prin lege organică, și nu prin ordin al ministrului afacerilor interne. În același timp, reglementarea prin ordin a evaluării activității profesionale, ca element esențial în cariera polițiștilor, nu corespunde exigențelor art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca nefundată a excepției de neconstituționalitate, precizând că stabilirea prin ordin al ministrului afacerilor interne a unor reguli administrative în materia evaluării profesionale a polițiștilor nu e contrară dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 6 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 14.046/3/2013, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) din Legea nr. 133/2011 pentru**

modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și ale art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.

7. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mihaela Alina Haită Năcută, prin Sindicatul Național al Agenților de Poliție, într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât prevăd că procedura evaluării profesionale să fie stabilită printr-o normă administrativă, cu o putere juridică inferioară legii organice, respectiv printr-un ordin al ministrului administrației și internelor. Astfel, prin acest text normativ se transmite competența constituțională exclusivă a legiuitorului organic de a reglementa în domeniul statutului funcționarilor publici, către o autoritate unipersonală din puterea executivă, și anume ministrul administrației și internelor.

9. De asemenea, din coroborarea art. 31, art. 73 și art. 78 din Constituție se deduce că, în situația în care legiuitorul constituant a dispus ca un domeniu social să fie reglementat prin lege organică, acesta a urmărit ca reglementarea în cauză să fie adusă și la cunoștința publică, prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I. Susține, astfel, că prevederile de lege criticate contravin art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție și încalcă voința legiuitorului constituant de transparență a reglementării care are ca obiect statutul funcționarilor publici. Astfel, în aplicarea prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, ministrul administrației și internelor a emis Ordinul nr. 300/2004, și alte ordine modificatoare, pe care însă „le-a sustras cu rea-credință de la formalitățile de publicitate specifice actelor normative.”

10. De asemenea, precizează că polițistul este funcționar public cu statut special, investit cu exercițiul autorității publice. Totodată, statutul juridic al polițistului cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, polițistul fiind subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, acest element esențial privind evaluarea profesională se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

11. Evaluarea profesională, conform art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 se referă la modul de executare a raportului de serviciu, iar, în condițiile acordării unor calificative inferioare, este afectată executarea raportului de serviciu, putându-se ajunge chiar la încetarea acestuia. În aceste condiții, evaluarea profesională a polițistului, ținând de statutul polițistului, trebuie reglementată, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin lege organică, respectiv Legea nr. 360/2002, lege specială în sensul art. 1 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii. De altfel, art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție prevede că regimul general privind raporturile de muncă se reglementează prin lege organică.

12. Având în vedere aceste aspecte, prin delegarea unei atribuții ce aparține în exclusivitate legiuitorului, către un membru al Guvernului, autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că sunt încălcate prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor

în stat, precum și ale art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa referitoare la previzibilitatea legii, întrucât personalul vizat, care se poate raporta, în aceste condiții, doar la prevederile legii, nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea corectă a derulării procedurii de evaluare profesională.

13. În susținerea neconstituționalității prevederilor de lege criticate invocă Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014.

14. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, reținând că polițistul este funcționar public civil, cu statut special, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, și că, în conformitate cu art. 2 alin. (1) din aceeași lege, polițistul este investit cu exercițiul autorității publice. În considerarea acestor prevederi legale, statutul său juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, precum și de la dispozițiile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, care reprezintă dreptul comun în materia statutului funcționarilor publici. Astfel, polițistul este subiectul unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, aspectele esențiale ce vizează elemente ale raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv Legea nr. 360/2002.

15. În ceea ce privește evaluarea profesională, instanța judecătorească opinează că aceasta se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, și la modul de executare a raporturilor de serviciu; or, prin modalitatea de reglementare a normelor privind evaluarea profesională este afectată executarea raportului de serviciu, putându-se ajunge chiar la încetarea acestuia. De aceea, în opinia instanței judecătorești, normele privind evaluarea profesională, ținând de statutul polițistului, trebuie reglementate, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin lege organică, respectiv Legea nr. 360/2002, lege specială în sensul art. 1 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și față de Legea nr. 188/1999.

16. Cu toate acestea, prin art. 3 alin. (3) din Legea nr. 133/2011 și art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 se stabilește că evaluarea profesională a polițistului, care se finalizează cu acordarea unui calificativ și care se răsfrânge, în mod direct, asupra carierei polițistului, să fie reglementată prin ordin al ministrului. Astfel, procedura evaluării profesionale este stabilită printr-o normă administrativă, cu o putere juridică inferioară legii organice. Or, prevederile legale criticate delegează reglementarea acestor aspecte importante privind evaluarea profesională a unui funcționar public cu statut special ministrului de resort, care este abilitat să emită ordine. Așadar, se ajunge la situația ca un aspect esențial care vizează executarea și/sau încetarea raporturilor de serviciu să fie reglementat printr-un act administrativ, în vreme ce dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție prevăd că regimul general privind raporturile de muncă se reglementează prin lege organică.

17. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 3 alin. (3) din Legea nr. 133/2011 pentru modificarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 27 iunie 2011, și ale art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare. Din examinarea actului de sesizare și a notelor scrise ale autoarei excepției, Curtea constată că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează prevederile art. 1 pct. 3 din Legea nr. 133/2011, prin care dispozițiile art. 26 din Legea nr. 360/2002 au fost completate cu alin. (3). În aceste condiții, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Metodologia privind evaluarea polițistului se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor.*”

21. Referitor la denumirea actuală a autorității administrației publice centrale, la care textul de lege criticat face referire, Curtea precizează că, în prezent, funcționează Ministerul Afacerilor Interne, înființat prin reorganizarea Ministerului Administrației și Internelor, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 22 decembrie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 29 martie 2013.

22. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, Curtea constată că aceasta este întemeiată, urmând să o admită pentru următoarele considerente:

24. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată în raport cu dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, Curtea reține că polițistul este funcționar public civil, cu statut special, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, și că, în conformitate cu art. 2 alin. (1) din actul normativ menționat, polițistul este investit cu exercițiul autorității publice. În considerarea acestor prevederi legale, statutul său juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011. Astfel, polițistul este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. Pe cale de consecință, elementele esențiale în ceea ce privește nașterea, executarea și încetarea raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv Legea nr. 360/2002.

25. În același timp, Curtea reține că evaluarea activității și conduitei polițistului se referă la modul de executare a raportului de serviciu și, prin efectele produse, poate avea drept consecință chiar încetarea acestuia. Astfel, potrivit art. 69 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 360/2002, „*Încetarea raporturilor de*

serviciu ale polițistului se dispune în mod corespunzător de către persoanele care, potrivit art. 15, au competența de acordare a gradelor profesionale și are loc: (...)

h) la acordarea calificativului nesatisfăcător, de două ori;

26. În aceste condiții, Curtea constată că evaluarea activității și a conduitei polițistului ține de statutul acestuia și, prin urmare, trebuie reglementată, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin lege organică.

27. Verificând existența în cuprinsul Legii nr. 360/2002 a normelor prin care se reglementează evaluarea activității și conduitei polițistului, Curtea observă că acestea se regăsesc în **cap. II: „Seleționarea, pregătirea, acordarea gradelor profesionale și încadrarea polițiștilor în categorii și grade profesionale”, secțiunea a 2-a: „Obținerea gradelor profesionale și încadrarea polițiștilor în categorii și grade profesionale”** din Legea nr. 360/2002, care, prin art. 26, instituie reguli referitoare la termenele de efectuare a evaluării, calificativele care pot fi acordate și la stabilirea prin ordin al ministrului administrației și internelor a metodologiei privind evaluarea.

28. Sub acest aspect, Curtea reține caracterul lacunar al normelor referitoare la evaluarea activității polițiștilor, de vreme ce reguli substanțiale, esențiale în materia evaluării, precum: stabilirea reprezentanților instituției angajatoare care efectuează evaluarea, precizarea criteriilor de evaluare a activității și conduitei polițistului, comunicarea rezultatului evaluării și posibilitatea de contestare a acestuia nu sunt reglementate prin lege. Chiar dacă în ipoteza de față este în discuție o omisiune legislativă, Curtea, în virtutea rolului său de garant al supremației Constituției, nu poate ignora viciul de neconstituționalitate existent, deoarece tocmai această omisiune este cea care generează încălcarea Constituției.

29. Pe de altă parte, Curtea mai reține că prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, criticate ca neconstituționale în prezenta cauză, deleagă către ministrul de resort atribuția de reglementare, prin ordin, a metodologiei evaluării polițistului.

30. Din examinarea actelor aflate la dosarul cauzei rezultă că, în materia evaluării polițistului a fost emis Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 300/2004 privind activitatea de management resurse umane în unitățile Ministerului Administrației și Internelor, care nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I. De asemenea, Curtea observă că, ulterior Legii nr. 133/2011 [act normativ care a completat Legea nr. 360/2002 cu art. 26 alin. (3), criticat în prezenta cauză], nu a fost emis un ordin al ministrului afacerilor interne privind metodologia de evaluare a polițistului.

31. Reținând că normele privind evaluarea activității și conduitei polițistului trebuie să respecte anumite exigențe de stabilitate, previzibilitate și claritate, Curtea constată că delegarea atribuției de a stabili aceste norme către un membru al Guvernului, prin emiterea unor acte administrative cu caracter

normativ, de rang infralegal, determină o stare de incertitudine juridică. De altfel, pe fondul lacunei legislative evidențiate mai sus, Curtea mai reține că soluția legislativă prevăzută de art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 contravine normelor de tehnică legislativă, de vreme ce, potrivit Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legii, trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acesteia.

32. Prin urmare, pentru a respecta dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, Curtea subliniază că aspectele esențiale referitoare la evaluarea activității polițistului, cum sunt, spre exemplu, criteriile de evaluare a activității și conduitei polițistului, comunicarea rezultatului evaluării și posibilitatea de contestare a acestuia, trebuie să fie reglementate prin lege organică, iar regulile specifice procedurii de evaluare să fie explicate și detaliate prin ordin al ministrului de resort.

33. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, prin trimiterea la acte administrative, cu forță juridică inferioară legii, care să reglementeze, în absența unor norme cu forță juridică a legii organice, evaluarea activității și conduitei polițistului, încalcă prevederile cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

34. În continuare, Curtea precizează că o dispoziție legală trebuie să fie precisă, neechivocă, să instituie norme clare, previzibile și accesibile a căror aplicare să nu permită arbitrarul sau abuzul. De asemenea, norma juridică trebuie să reglementeze în mod unitar, uniform, să stabilească cerințe minimale aplicabile tuturor destinatarilor săi. Or, în cazul de față, apare cu evidență că legea relativizează în mod nepermis reglementarea domeniului evaluării polițistului, lăsând la latitudinea ministrului de resort stabilirea unor elemente esențiale ale raportului de serviciu al polițistului și, implicit, ale statutului acestuia.

35. În lumina considerentelor expuse mai sus, Curtea constată că sunt încălcate și dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat (prin delegarea unei atribuții ce aparține în exclusivitate legiuitorului, către un membru al Guvernului), precum și art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la previzibilitatea și accesibilitatea legii, întrucât personalul vizat, care se poate raporta, în aceste condiții, doar la prevederile lacunare ale legii, nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea precisă a derulării procedurii de evaluare.

36. În fine, Curtea constată că invocarea dispozițiilor art. 31 și 78 din Constituție nu are relevanță în prezenta cauză.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihaela Alina Haită Năcută în Dosarul nr. 14.046/3/2013 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 701

din 27 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă „astfel cum a fost interpretat și aplicat, în ceea ce privește condiția *«noutății»*, de completele pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă ale Înaltei Curți de Casație și Justiție”, excepție ridicată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 11.143/99/2013 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 188D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât procedura stabilită de Codul de procedură civilă este în conformitate cu dispozițiile constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 11.143/99/2013, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă „astfel cum a fost interpretat și aplicat, în ceea ce privește condiția *«noutății»*, de completele pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă ale Înaltei Curți de Casație și Justiție”**. Excepția a fost invocată, din oficiu, de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă într-o cauză privind soluționarea apelurilor formulate împotriva unei sentințe civile a Tribunalului Iași prin care s-a admis obligarea părților la plata despăgubirilor reprezentând dobânda legală penalizatoare aferentă drepturilor bănești acordate prin titluri executorii.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține, în esență, că interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă cu privire la caracterul de noutate a chestiunii de drept este neconstituțională, deoarece creează o discriminare între justițiabilii dintr-un proces civil și cei dintr-un proces penal, având în vedere că în materie civilă instanța supremă trebuie să analizeze și caracterul de noutate a chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe

fond a cauzei respective. În acest sens invocă considerentele deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a unor dispoziții legale, respectiv deciziile nr. 3 și 4 din 14 aprilie 2014, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014, Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014, Decizia nr. 7 din 30 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 5 august 2014, sau Decizia nr. 10 din 20 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 14 noiembrie 2014. Se mai susține că atât în Codul de procedură civilă, cât și în Codul de procedură penală sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost reglementată ca un mijloc alternativ/paralel pentru asigurarea unei practici judiciare unitare, alături de recursul în interesul legii, și nu ca un mecanism distinct de recursul în interesul legii, care are ca unic scop preîntâmpinarea apariției practicii neunitare (*control a priori*), astfel cum s-a reținut în considerentele deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție mai sus citate. Mai arată că atât în Codul de procedură civilă, cât și în Codul de procedură penală incidentul procedural care constă în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost reglementat ca o secțiune a aceluiași capitol intitulat *„Dispoziții privind asigurarea unei practici judiciare unitare”*.

6. De asemenea, instanța de judecată, autoare a excepției de neconstituționalitate, mai susține că interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție este în contradicție și cu jurisprudența Curții Constituționale, sens în care exemplifică cu Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014, paragraful 53, prin care instanța de contencios constituțional a reținut că asigurarea unei practici judiciare unitare se poate realiza fie prin recursuri în interesul legii, fie prin hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție dispozițiilor criticate în motivările deciziilor pronunțate în temeiul acestui articol, cu privire la caracterul de noutate a chestiunii de drept, nu este de natură a prezenta elemente de neconstituționalitate, iar prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost menționat în încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă „astfel cum a fost interpretat și aplicat, în ceea ce privește condiția «noutății», de completele pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă ale Înaltei Curți de Casație și Justiție”. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

12. În opinia instanței de judecată autoare a excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate în interpretarea dată de completele pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă ale Înaltei Curți de Casație și Justiție încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că instanța de judecată autoare a excepției de neconstituționalitate susține că se creează o gravă discriminare între justițiabilii dintr-un proces civil și justițiabilii dintr-un proces penal, întrucât în materie civilă instanța supremă trebuie să analizeze și caracterul de noutate a chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, iar în materie penală legiuitorul nu a stabilit o asemenea condiție. Or, atât Codul de procedură civilă, cât și Codul de procedură penală reglementează mecanismul procedural al pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ca un mijloc alternativ/paralel, pentru asigurarea unei practici judiciare unitare, alături de mecanismul procedural al recursului în interesul legii, și nu ca un mecanism distinct de recursul în interesul legii, care are ca unic scop preîntâmpinarea apariției practicii neunitare în aplicarea și interpretarea legii de către instanțele judecătorești (control a priori).

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 11.143/99/2013.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

14. Cu privire la această susținere, Curtea constată că neconstituționalitatea invocată de autoarea excepției este dedusă din compararea celor două norme de procedură — civilă și penală — referitoare la obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Astfel, în materie penală, legiuitorul, reglementând procedura sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nu a prevăzut condiția „noutății” chestiunii de drept prin dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, potrivit căroră: „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

15. Or, Curtea reține că o astfel de critică — potrivit căreia art. 519 din Codul de procedură civilă contravine art. 16 raportat la art. 21 din Constituție, creând discriminări între justițiabilii din procesul civil față de cei din procesul penal, deoarece, prin comparație cu art. 475 din Codul de procedură penală, nu conduce la existența acelorași condiții privind obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept — nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate. Astfel, având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, conform căroră „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, [...]*”, Curtea reține că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele, astfel cum susține autoarea excepției. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a art. 519 din Codul de procedură civilă „astfel cum a fost interpretat și aplicat, în ceea ce privește condiția «noutății», de completele pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă ale Înaltei Curți de Casație și Justiție”, așa cum a fost formulată, este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 704

din 27 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2) și (3) și art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2) și (3) și art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Vocilă, în calitate de primar al comunei Cața, în Dosarul nr. 680/64/2014 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 309D/2015.

2. La apelul nominal, răspunde autorul excepției de neconstituționalitate, asistat de avocat Vasile Arhire, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care arată că, prin Decizia nr. 485 din 23 iunie 2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege ca și cele criticate în prezenta cauză și, în consecință, solicită constatarea aplicării în cauză a acestei decizii.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza a doua și art. 84 alin. (2) din Codul de procedură civilă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 485 din 23 iunie 2015, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a acestora. Referitor la dispozițiile art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă, pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a acestora, deoarece nu au legătură cu soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost invocată excepția, cauză care se află în calea de atac a revizuirii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 680/64/2014, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2) și (3) și art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost invocată de Gheorghe Vocilă, în calitate de primar al Comunei Cața, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de revizuire formulate împotriva deciziei Curții de Apel Brașov prin care s-a admis excepția nulității recursului și s-a constatat nul recursul.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin dispozițiile legale criticate se încalcă accesul liber la justiție și dreptul la apărare al unei instituții publice, întrucât, pe de o parte, lipsa posibilităților financiare ale entității publice, care împiedică apelarea la serviciile unui avocat, iar, pe de altă parte, lipsa consilierului juridic din cadrul entității publice nu ar trebui să ducă la anularea cererii de recurs făcute în termen, în condițiile în care, în cadrul fiecărei primării, secretarul unității administrativ-teritoriale are studii juridice și execută controlul de legalitate asupra tuturor actelor emise de primar și de consiliul local.

7. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind întemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la accesul liber la justiție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** precizează că a comunicat punctul său de vedere, în care a apreciat dispozițiile legale criticate ca fiind constituționale, acesta fiind reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 462 din 17 septembrie 2014 sau nr. 23 din 3 februarie 2015. De asemenea, menționează că, având în vedere Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, prin care Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 13 alin. (2) teza a doua și art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar și susținerile orale ale avocatului autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2) și (3) și art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Ulterior sesizării Curții Constituționale, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 13 alin. (2) teza a doua: „*Părțile au dreptul, în tot cursul procesului, de a fi reprezentate sau, după caz, asistate în condițiile legii. În recurs, cererile și concluziile părților nu pot fi formulate și susținute decât prin avocat sau, după caz, consilier juridic, cu excepția situației în care partea sau mandatarul*

acesteia, soț ori rudă până la gradul al doilea inclusiv, este licențiată în drept.”;

— Art. 84 alin. (2) și (3): „(2) La redactarea cererii și a motivelor de recurs, precum și în exercitarea și susținerea recursului, persoanele juridice vor fi asistate și, după caz, reprezentate, sub sancțiunea nulității, numai de către un avocat sau consilier juridic, în condițiile legii.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și entităților arătate la art. 56 alin. (2).”;

— Art. 486 alin. (3): „Mențiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c)—e), precum și cerințele menționate la alin. (2) sunt prevăzute sub sancțiunea nulității. Dispozițiile art. 82 alin. (1), art. 83 alin. (3) și ale art. 87 alin. (2) rămân aplicabile.”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 31 alin. (2) privind obligația autorităților publice să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 124 privind înfăptuirea justiției. De asemenea, se invocă și dispozițiile art. 6

privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor din Codul de procedură civilă referitoare la obligativitatea asistării și, după caz, a reprezentării persoanelor juridice în calea de atac a recursului prin avocat sau consilier juridic și la sancțiunea nulității recursului a fost ridicată într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de revizuire a unei decizii civile. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost invocată.

15. Având în vedere acestea, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2) și (3) și art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă — dispoziții incidente în faza procesuală a recursului — nu are legătură cu soluționarea cererii de revizuire în cadrul căreia a fost invocată. În același sens s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 748 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 4 februarie 2015.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) teza a doua, art. 84 alin. (2) și (3) și art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Vocilă, în calitate de primar al comunei Cața, în Dosarul nr. 680/64/2014 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 722

din 29 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii

în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, excepție ridicată de Constantin Mihail Motora în Dosarul nr. 337/57/2014 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 449 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât cauza nu se întemeiază pe dispozițiile legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 337/57/2014, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013**, excepție ridicată de Constantin Mihail Motora în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind despăgubire.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 115 alin. (4)—(8) referitor la condițiile adoptării ordonanțelor de urgență. Astfel, potrivit textelor constituționale de referință, ordonanțele de urgență se pot emite numai în cazuri excepționale, când, în mod obiectiv, nu este posibilă adoptarea unei legi de abilitare sau a unei legi în procedură de urgență. Practica guvernamentală din România „a depășit însă orice așteptări, inventând «cazuri excepționale» care, coborâte din contingent, se dovedesc a fi cazuri comune, și calificând cazuri obișnuite, uneori chiar banale, ca fiind «excepționale», așa cum este cazul și în speță.” Se mai arată că în motivarea urgenței adoptării dispozițiilor criticate s-au invocat perturbările determinate de imposibilitatea punerii în aplicare a unora dintre prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, perturbări ce sunt de natură a altera procesul educațional, întreaga motivare vizând legea educației naționale, fără referire, măcar tangențială, la problema plății sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013. Se mai susține că normele criticate sunt profund discriminatorii, în condițiile în care se instituie un tratament preferențial instituțiilor și autorităților publice, comparativ cu orice alt debitor, pe baza unor considerente neîntemeiate.

6. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, din analiza Notei de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 rezultă că măsura criticată a fost adoptată în continuarea măsurilor de eșalonare la plată a titlurilor devenite executorii până la data de 31.12.2011, respectiv în cursul anului 2012, adoptate prin ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 71/2009 și nr. 17/2012, pentru a se asigura atât sustenabilitatea financiară, cât și aplicarea unui tratament egal

pentru angajații din sectorul bugetar care au obținut în instanță astfel de titluri. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în anumite situații extreme, implicațiile financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești se pot constitui într-o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție, în măsura în care asemenea măsuri sunt motivate, în mod fundamentat, de apărarea stabilității economice a statului român. O atare finalitate economică implică, în mod necesar și neechivoc, o reglementare juridică primară, rapidă, unitară și energetică. Nu se poate reține existența unei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești. Se face trimitere sub acest aspect la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, concluzionându-se că, și în raport cu interpretarea principiului egalității în drepturi dată în această jurisprudență, normele criticate sunt constituționale.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 3.957 din 15 mai 2015, punctul său de vedere în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că din expunerea de motive la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 reiese faptul că aceste măsuri de eșalonare la plată a titlurilor executorii au fost adoptate în contextul crizei economice și financiare mondiale și a constrângerilor bugetare, pentru asigurarea stabilității și a sustenabilității finanțelor publice având în vedere impactul considerabil al acestor titluri, astfel încât nu se poate reține încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție. De asemenea, nu poate fi reținută încălcarea art. 16 din Constituție, întrucât nu se constată o stare de discriminare între debitorii persoane juridice de drept privat și debitorii autoritățile și instituțiile publice, dată fiind situația obiectivă în care se află aceștia din urmă, în sensul că sursa pentru executarea creanțelor stabilite prin titluri executorii o constituie bugetul public, diferența de tratament juridic fiind pe deplin justificată.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. XI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 19 decembrie 2012, având următorul conținut:

„(1) *Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile*

publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, se va realiza astfel:

a) în primul an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;

b) în al doilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;

c) în al treilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

d) în al patrulea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

e) în al cincilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.”

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate au fost invocate dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 115 alin. (4)—(8) referitor la condițiile adoptării ordonanțelor de urgență.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin adoptarea textului legal criticat s-a eșalonat plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, ca urmare a constrângerilor bugetare impuse de situația economică de la momentul respectiv. În acest sens, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 se precizează că instituirea unor asemenea măsuri se înscrie pe linia unui „set coerent de politici macroeconomice și măsuri de menținere a stabilității financiare a țării, care să asigure, în acest an, o execuție bugetară prudentă, restrictivă și echilibrată.” De asemenea, potrivit Notei de fundamentare a ordonanței de urgență, eșalonarea plății sumelor în discuție face parte dintr-o serie de măsuri similare adoptate ca urmare a existenței unui număr substanțial de cauze având ca obiect acordarea de drepturi salariale, care a condus la o imposibilitate a autorității statale de a executa hotărârile judecătorești pronunțate deja în această materie, în special în contextul de criză economică. Se reține în acest sens că „potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2011, se realizează eșalonat în perioada 2012—2016. De asemenea potrivit art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare au fost eșalonate pe aceeași perioadă și titlurile devenite executorii în cursul anului 2012. Aceste măsuri de eșalonare la plată a titlurilor executorii au fost adoptate în contextul crizei economice și financiare mondiale și a constrângerilor bugetare, pentru asigurarea stabilității și sustenabilității finanțelor publice având în vedere impactul considerabil al acestor titluri, de peste 7 miliarde lei. În continuarea acestor măsuri, este necesar ca și plata titlurilor executorii obținute după data de 1 ianuarie 2013 să se efectueze eșalonat pe o perioadă de 5 ani, asigurându-se

astfel atât sustenabilitatea financiară, cât și aplicarea unui tratament egal pentru angajații din sectorul bugetar care au obținut în instanță astfel de titluri.”

14. Adoptarea actului normativ supus controlului de constituționalitate a fost determinată, așadar, de circumstanțele excepționale care au impus instituirea unor măsuri prin care să fie limitată temporar exercitarea drepturilor decurgând din hotărârile judecătorești irevocabile pronunțate în materia respectivă, fără ca prin aceasta să se aducă atingere înseși substanței a acestor drepturi. Ca urmare, textul legal criticat vizează rezolvarea unei situații extraordinare, prin reglementarea unor măsuri cu caracter temporar și derogatorii de la dreptul comun în materia executării hotărârilor judecătorești. Măsurile instituite urmăresc un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Totodată, măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata eșalonată a titlurilor executorii, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului, și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în actualul context de criză economică națională și internațională. În consecință, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la adoptarea ordonanțelor de urgență invocate de autorul excepției.

15. Tot astfel, nu se poate reține existența unei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, 1968, Marckx împotriva Belgiei, 1979, Rasmussen împotriva Danemarcei, 1984, Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit, 1985, Gaygusuz împotriva Austriei, 1996, Larkos împotriva Cipru, 1999, Bocancea și alții împotriva Moldovei, 2004). Totodată, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere în a decide dacă și în ce măsură diferențele între diversele situații similare justifică un tratament juridic diferit, iar scopul acestei marje variază în funcție de anumite circumstanțe, de domeniu și de context (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, 1968, Gaygusuz împotriva Austriei, 1986, Bocancea și alții împotriva Moldovei, 2004). Or, în cauza de față, măsura contestată urmărește un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Astfel, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență

evidentă de tratament juridic. În același sens este, de altfel, o jurisprudență constantă a Curții Constituționale, ale cărei considerente sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în cauza de față (de exemplu Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, Decizia nr. 823 din 22 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 30 august 2010, Decizia nr. 712 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 22 iunie 2010, Decizia nr. 353

din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 27 iulie 2011, prin care Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar).

16. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Mihail Matora în Dosarul nr. 337/57/2014 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederilor art. XI alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,

Marieta Safta

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Dragoș-Nicolae Pîslaru
în funcția de consilier de stat
în cadrul Cancelariei Primului-Ministru**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dragoș-Nicolae Pîslaru se numește în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu

București, 8 decembrie 2015.
Nr. 323.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

privind modificarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2015 și 2016, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 185/2015

Văzând Referatul de aprobare nr. DG 2.135 din 25 noiembrie 2015 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere art. 51 alin. (1) lit. b) și alin. (5) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările ulterioare, precum și Hotărârea Guvernului nr. 206/2015 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2015 și 2016, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare, precum și art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2015 și 2016, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 185/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 și 219 bis din 1 aprilie 2015, cu

modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La capitolul VII, tabelul cuprinzând „Creditele bugetare și de angajament aferente programelor naționale de sănătate curative pentru anul 2015” va avea următorul cuprins:**

„Creditele bugetare și de angajament aferente programelor naționale de sănătate curative pentru anul 2015

— mii lei —

Denumire program de sănătate	Credite de angajament an 2015	Credite bugetare an 2015
Programul național de oncologie, din care:	1.581.998,54	1.515.895,74
Subprogramul de tratament al bolnavilor cu afecțiuni oncologice	1.484.151,29	1.443.802,76
Subprogramul de monitorizare a evoluției bolii la pacienții cu afecțiuni oncologice prin PET — CT	14.708,00	13.760,00
Subprogramul de reconstrucție mamară după afecțiuni oncologice prin endoprotezare	1.124,43	1.115,68
Subprogramul de diagnostic imunofenotipic, citogenetic și biomolecular al leucemiei acute	1.502,36	941,50
Subprogramul de radioterapie a bolnavilor cu afecțiuni oncologice	80.512,46	56.275,80
Programul național de diabet zaharat	894.819,22	885.869,58
Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană	69.693,24	68.281,34
Programul național de tratament pentru boli rare	117.834,32	113.573,94
Programul național de tratament al bolilor neurologice	106.610,00	120.513,32
Programul național de tratament al hemofiliei și talasemiei	72.550,40	63.966,52
Programul național de tratament al surdității prin proteze auditive implantabile (implant cohlear și proteze auditive)	22.479,35	10.384,85
Programul național de boli endocrine	7.627,69	6.315,77
Programul național de ortopedie	68.438,93	58.847,36
Programul național de terapie intensivă a insuficienței hepatice	694,21	512,00
Programul național de boli cardiovasculare	101.846,13	90.205,39
Programul național de sănătate mintală	1.611,67	1.687,51

Denumire program de sănătate	Credite de angajament an 2015	Credite bugetare an 2015
Programul național de diagnostic și tratament cu ajutorul aparaturii de înaltă performanță, din care:	30.457,22	31.599,78
Subprogramul de radiologie intervențională	18.605,38	13.364,60
Subprogramul de diagnostic și tratament al epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos	10.784,20	17.100,95
Subprogramul de tratament al hidrocefaliei congenitale sau dobândite la copil	198,24	264,23
Subprogramul de tratament al durerii neuropate prin implant de neurostimulator medular	869,40	870,00
Programul național de suplere a funcției renale la bolnavii cu insuficiență renală cronică	883.772,94	863.435,76
Total:	3.960.433,86	3.831.088,86”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Vasile Ciurchea

București, 26 noiembrie 2015.

Nr. 1.075.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 835979